

mest ved Garnisonsstedet, og hvor de lokale Øvelser holdes, ikke hvert Aar blev de samme, der kom til at lide under denne Indkvartering. Ministeren har ogsaa i saa Henseende velvillig udtalt, at han vel var nødt til at holde sig til Hærloven, som den var, men at han, hvis der kunde gøres noget i denne Sag, ikke var uvillig til at tage denne Henstilling til Følge. Det er altsaa disse to Samraad, vi have holdt, og hvorpaa Udgangen har været, at Ministeren har stillet sig velvillig til vore Ønsker. — Saa er der stillet to Ændringsforslag, hvoraf det ene gaar ud paa, at for „den første Dag af Indkvarteringen beregnes de her anførte Takster med en halv Gang Beløbet.“ Det vil sige, at der skal lægges 50 pCt. til for første Dag, der jo i Almindelighed, navnlig naar der er Heste, er den værste. Nu er Forholdet, efter hvad den høje Krigsminister har oplyst i Finansudvalget, at den nuværende Indkvarteringsudgift hidtil har været ca. 20,000 Kr. I Henhold til de Forhøjelser, Lovforslaget indeholder, vil den aarlige Udgift blive 28—29,000 Kr., og med denne Forhøjelse for den første Dag, bliver den omtrent 6,000 Kr. mere, altsaa 34—35,000 Kr. aarlig. Det var den finansielle Betydning af Forslaget. — Det andet Ændringsforslag, vi have stillet, gaar ud paa at klare, hvorledes der skal betales for Bespisningen. Jeg maa gøre opmærksom paa, at der her er udfaldet et „af“, som skulde have staaet efter Ordet „Tidsrum“. Det er en Trykfejl, jeg vel som Ordfører kan gøre opmærksom paa, og som jeg antager vil blive rettet mellem 2den og 3dje Behandling. Meningen med denne Ændring er at bestemme, at Betalingen for Bespisning paa Ankomstdagen regnes for et Tidsrum af indtil 24 Timer efter Ankomsten. Vi have ment, at begge Parterne vare tjente med, at dette blev slaaet fast ved Lov. Disse Ændringer tillader jeg mig altsaa paa Udvalgets Vegne at anbefale til det høje Ting. Jeg ved, den ærede Minister er villig til at tiltræde dem. — Fremdeles er Titlen forandret, den vil komme til at lyde: „Forslag til Lov om nogle Forandringer i Indkvarterings-Lovgivningen“, og det er da navnlig Forandringer i Lov af 29de Marts 1893, det gælder. Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslagene og Forslaget i det hele til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Det foreliggende Lovforslag vedrører efter sit Indhold Interesser, der baade sortere un-

der Krigsministeriet og Indenrigsministeriet. Udgifterne til ekstraordinær Indkvartering opføres vel paa Krigsministeriets Budget, men i Henhold til de gældende Regler om denne Indkvartering maa det i formel Henseende blive Indenrigsministeren, der kommer til at udtale sig om, hvorvidt Regeringen kan tiltræde det foreliggende Forslag, ligesom det ogsaa er mig, der ved Siden af Krigsministeren har haft Konference med Finansudvalget. Jeg skal kun sige, at jeg for Indenrigsministeriets Vedkommende har ment at kunne tiltræde begge de stillede Ændringsforslag. Det første repræsenterer ganske vist en Forøgelse af Byrderne ved den ekstraordinære Indkvartering, men dog ikke i en saadan Grad, at der er Betæneligheder ved at gaa ind derpaa. Det andet Ændringsforslag anser jeg kun for en Forbedring i de gældende Regler, og ogsaa det vil jeg kunne tiltræde. Jeg kan derfor kun anbefale Forslagene til Vedtagelse.

P. Pedersen: Da dette lille Lovforslag var til første Behandling, tillod jeg mig at udtale min Anerkendelse af, at man atter her berørte Indkvarterings-spørgsmaalet. Jeg tillod mig ogsaa ved første Behandling af Finansloven at oplyse om, hvorledes Forholdene vare paa flere Steder i Frederiksborg Amt og navnlig i Egnen omkring Jægerspris. Der har man jo i lang Tid hvert Aar haft betydelige Indkvarteringsbyrder, og Beboerne have derfor hos Krigsministeriet andraget om saa vidt muligt at faa en Lettelse deri ved, at Indkvarteringsbyrden fordeltes paa flere. Jeg tror ogsaa, at Beboerne antydede, at det, de satte mest Pris paa, var Oprettelsen af en lille Lejrplads deroppe, saa at man i Landsbyerne kunde blive fri for Indkvarteringen, men dette skal jeg ikke komme nærmere ind paa i denne Forbindelse. Jeg vil kun udtale det Haab, at den ærede Krigsminister, der synes at stille sig meget velvillig over for hele dette Spørgsmaal, vil overveje, om det ikke skulde være muligt at fordele disse Indkvarteringsbyrder saaledes, at ogsaa andre Egne kunde faa nogle af Byrderne, hvorved Beboerne her kunde blive noget fritagne derfor i Fremtiden. Jeg skal anerkende, at det, her foreslaas fra Finansudvalget, er en Lettelse for disse Folk. Uagtet det, som foreslaas som Forhøjelse, tilsyneladende er temmelig ubetydeligt, kan man ikke se bort fra, at det under alle Omstændigheder er en Forbedring, og jeg maa derfor udtale min Anerkendelse af, at Spørgs-